

Ændringsforslag til alle Love fra den Tid af, da den Samling Mænd blev stabt, som gaar under Navn af Gendarmerikorpslet. Enhver Lov burde efter den Tid have endt saaledes: Denne Lov gælder ikke for Færgerne og ikke for Gendarmerne. Men for saa vidt man dermed vilde sige, at disse Folk derved egentlig talt i mange Retninger vilde blive stillede heldigere end vi andre, de ere jo uden for Loven i Forvejen, saa kan man lige saa godt sige, at de bør heller ikke komme ind under den, forinden de ere bleven et virkelig lovligt Gendarmerikorps. Og hvad det angaar, som fra enkelte Sider er blevet fremhævet, at det saarer de Mennesker, at man siger til dem, at de ikke ere værdige til at staa som Vidner, vil jeg dertil bemærke, at det er slet ikke Menneskene, man gør noget ondt i saa Henseende. Der som de Herrer, der gaa i den blaa Uniform, ville tage Klæderne af sig og klæde sig som vi andre, er der ikke noget i Vejen for, at de kunne vidne. Det er slet ikke Personerne, det gælder, tværtimod! Jeg synes, det er meget hæderlige Folk oven i Købet. Thi om jeg end ikke selv just vilde tage Tjeneste som Gendarm under lignende Forhold, kan jeg godt forstaa, at naar en yngre Mand bliver fristet med en Uniform, som man jo vil sige falder i Pigernes Øjne, og man siger til ham: Du er arbejdsløs, min Ven, det er strenge Tider, her har du en Plads, hvor du faar frit Logi i gode Huse for en god Løn og ingen Ting at bestille, saa maa virkelig den Mand være stabt som en Hollænder, naar han ikke tager imod Pladsen. Men saa maa de ogsaa finde sig i, at saa længe de gaa i Uniformen, kunne de ikke bruges som Vidner, men staa uden for Loven. Ja, selv om Krigsministeren mødte en Gendarm, og denne Gendarm havde taget en af disse Snaps, som Finansministeren forleden Dag satte Pris paa, jeg tror, han kaldte dem højhælede, og Krigsministeren blev chokeret over en saadan højhælet Snaps og spurgte ham f. Eks., hvad Nummer han har, saa kunde man jo efter de Præcedenser, der foreligger fra forskellige Steder i Jylland, og som de Herrer vistnok kende, godt tænke sig Muligheden af, at en saadan Gendarm ikke kendte en civil Krigsminister og f. Eks. stød ham ned paa Stedet, og saa er der vel ingen, der vil benægte, at Krigsministeren laa paa sine Gerninger.

Formanden (Høgsbro): Seg kan dog ikke andet end paa ny minde om, at man maa se at begrænse sig, hvis vi skulle kunne blive færdige i dette Møde.

Frederiksen: Jeg skal gerne imødetomme den ærede Formands Ønske og satte mig saa kort som muligt. Det er egentlig Ændringsforslag Nr. 2 til § 3, som har foranlediget mig til at begære Ordet. Det er jo det Ændringsforslag, som har været Genstand for næsten alle Taleres Omtale enten for eller imod. De ærede Medlemmer for Præsto Amts 4de Valgtreds (A. Hage) og Sorø Amts 4de Valgtreds (D. Scavenius), som i Gaar meget bestemt talte imod dette Forslag, sandt, at det var et særdeles uheldigt Forslag, og den højærede Indenrigsminister mente endogsaa, at det var saa uheldigt, som det vel kunde være, og at det slet ikke var stemmende med Ret at vedtage dette Ændringsforslag. Jeg kan ikke se rettere, end at de Herrer se fejl paa dette Punkt. Ja, dersom det var saaledes, som Balle skriver i sin Lærebog, at Menneskene ere saa gode, som de burde være (Bernsten: Han siger, det ere de ikke!) Ja, jeg vil takke det ærede Medlem for Opmærksomheden — men nu ved man altsaa, at det er, som Balle siger i sin Lærebog, at Menneskene ere ikke saa gode, som de burde være, for hvis de vare det, saa havde det ingen Ting at betyde, om det Ændringsforslag faldt bort. Men Sagen er den, at der er drevet Misbrug med den Bestemmelse. Der staar i den nugældende Jagtlov, at det herefter ikke skal være nogen Jagtjer tilladt at forbeholde sig Jagten, men derimod skal det være den Gjer, der selv er Bruger af sin Ejendom, tilladt at overdrage Jagtretten til en anden. Naar man læser dette, kunde det jo se ud, som om det var i Favn af den Mand, der køber sin Gaard hos Godsejeren, men det modsatte er Tilfældet. Naar man nemlig kommer til en Godsejer — det har i alt Fald truffet sig paa den Egn, hvor jeg hører hjemme — og vil tale med ham om at købe sin Fæstegaard, saa spørges der slet ikke, om man vil overdrage ham Jagtretten eller ej, men efter at de have gjort Afkord om Købesummen, bliver Skødet skrevet, og der staar ganske simpelt dette i Skødet, at vedkommende Køber overdrager herved Sælgeren Jagtretten for sin Bestidelsestid. Og saa have de endda i denne Henseende været saa uhumane — ja jeg vil slet ikke antage, at de ærede Medlemmer, som omtalte denne Ting i Gaar, de ærede Medlemmer fra Sorø Amt og Præsto Amt, ville indlade sig paa dette — men dernede have Godsejerne været saa uhumane, at de saa oven i Købet dog efter denne Bestemmelse have indført i Skødet, at dersom vedkommende Køber af Gaarden indlader sig